USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupený JUDr. Vladimírem Horským, advokátem se sídlem Josefa Knihy 177, Rokycany, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2022, čj. OAM-561/ZA-ZA12-LE26-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2022, čj. 13 Az 23/2022-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal 6. 6. 2022 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tuto žádost posoudil jako nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a v souladu s § 25 písm. i) téhož zákona řízení zastavil. Žalovaný připomněl, že první žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta podle § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodná, neboť žalobce je občanem Alžírské demokratické a lidové republiky, již Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, a současně neprokázal, že v jeho případě ji za takovou považovat nelze. Vzhledem k tomu, že žalobce ve své opakované žádosti výslovně uvádí, že ji opírá o stejné důvody jako první žádost, a že v Alžírsku nedošlo od doby, kdy byla posuzována žalobcova první žádost, k žádné změně, jež by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, posoudil žalovaný tuto opakovanou žádost jako nepřípustnou.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Namítal, že žalovaný své negativní rozhodnutí založil na argumentu účelovosti žádosti o mezinárodní ochranu, ačkoli dle judikatury ani zjevná účelovost jejímu udělení nebrání. Dále žalobce žalovanému vytýkal, že vychází ze zastaralých informací, které navíc nejsou vůči žalobci dostatečně individualizované. Žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem, zejména k tomu, že žalobce patří k Berberům (Amazighům), již jsou

v Alžírsku diskriminováni. Dále je žalobce členem organizace MAK (Hnutí za autonomii Kabylie, oblasti na severovýchodě Alžírska), účastnil se protestů za svobodu Berberů a tyto protesty živě vysílal přes sociální síť Facebook. Následně měl obdržet předvolání k soudu, kam se nedostavil, neboť jeho přátelé, kteří se na výzvu takto dostavili, byli zatčeni. Na ulici mu měla několikrát vyhrožovat neuniformovaná policie zabitím a měly mu též chodit výhružné esemesky se stejným obsahem. Žalobce se posléze ukryl a nevycházel. Má tedy za to, že mu v celém Alžírsku hrozí nebezpečí, protože může být zatčen a odsouzen. Dále se obecněji věnuje diskriminaci Berberů (Amazighů).

[3] Městský soud uvedené námitky neshledal důvodnými, a proto žalobu výše uvedeným rozsudkem zamítl. Zdůraznil, že pro splnění přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí tato žádost obsahovat nové skutečnosti či zjištění, které bez vlastního zavinění žadatele nebyly zkoumány v předcházejícím řízení. Ty ovšem žalobce ve své žádosti neuvedl. Je-li žádost nepřípustná, není dále nutné zkoumat, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Nadto není pravda, že by žalovaný vycházel ze zastaralých informací o zemi původu, neboť není důležité jen časové hledisko, ale informace je nutné posuzovat z hlediska situace v zemi původu. Je-li stabilní, budou aktuální i informace několik let staré (zde jde navíc o zprávy předcházející rozhodnutí žalovaného pouze o tři a čtyři měsíce). Žalobce nadto v této souvislosti neuvádí, z jakého důvodu jejich neaktuálnost napadá. Důvodem podání žádosti je podle městského soudu především snaha legalizovat pobyt na území České republiky. Žalobce se od srpna 2021 nacházel na zemí Ukrajiny, kam vycestoval bez potíží za účelem studia, aniž by cítil potřebu žádat o azyl. V souvislosti s ruskou invazí v únoru 2022 odtud vycestoval přes Polsko do České republiky.

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu nejdříve blanketní kasační stížnost. Tuto kasační stížnost na výzvu Nejvyššího správního soudu ve stanovené lhůtě doplnil tak, že soudu zaslal stručné podání, v němž uvádí, že zasílá *„původní žalobu ze dne 30. 8. 2022, ve které jednoznačně specifikuje konkrétní důvody a specifikaci žaloby. Ve svém podání uváděl skutečnosti, které jednoznačně vedou k možnému zvratu původního rozhodnutí.“* Samotné toto podání žádné kasační námitky neobsahuje. Přílohou je pak žaloba v jejím původním znění, jak je shrnuto v bodu [2] tohoto usnesení.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, jež stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[7] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho pro způsobilost kasačních námitek k jejich projednání plyne, že musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (městského) soudu. Stěžovatel je tedy povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky NSS z 15. 2. 2017, čj. 1 Azs 249/2016-38, bod 12, nebo z 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-351, bod 140 a judikaturu tam citovanou). Z těchto důvodů kasační námitky, které beze změny opakují žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského (městského) soudu, nepředstavují důvody podle §

103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. V takové situaci není namístě vyzývat stěžovatele k odstranění této vady postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení NSS z 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, body 5, 12 a 13).

[8] Co se týká kasačních námitek vznesených v nyní projednávané věci, jsou pouhým doslovným opakováním znění žaloby (srov. body [2] a [4] tohoto usnesení). Podání, které má být doplněním kasační stížnosti, je sice označeno jako „kasační stížnost“, účastník řízení jako „stěžovatel“ a za napadené rozhodnutí je označen rozsudek městského soudu, ale neobsahuje krom odkazu na připojenou žalobu žádné kasační námitky. Připojena je pak skutečně jen žaloba, včetně její původní první strany označující žalobce, žalovaného a napadené rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu, že městský soud žalobní námitky vypořádal a v jejich opakování nelze spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům městského soudu, vyhodnotil Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřípustnou (rozsudek NSS ze 7. 9. 2022, čj. 8 As 178/2020-38, bod 37 a tam citovaná judikatura).

[9] Je totiž zjevné, že kasační stížnost jako celek postrádá jakoukoliv polemiku (či pokus o ni) se závěry městského soudu a ani částečně nezpochybňuje jeho rozhodovací důvody. Stěžovatel ani v náznaku neuvedl žádné konkrétnější argumenty, pro něž považuje podrobně odůvodněný rozsudek městského soudu (nikoli rozhodnutí žalovaného) za nezákonný. Nebyly tak uplatněny žádné kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s. Jiné podání stěžovatel ve lhůtě pro doplnění kasační stížnosti sudu nedoručil.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel opřel svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[11] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. prosince 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu